

KRAJSKÝ ÚŘAD OLOMOUCKÉHO KRAJE

Odbor strategického rozvoje kraje

Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc

Sp.zn.: KÚOK/98575/2020/OSR/752

V Olomouci dne 1. února 2021

Č.j.: KUOK 12231/2021

Oprávněná úřední osoba pro vyřízení: Ing. Milan Švábeník

Oprávněná úřední osoba pro podepisování: Bc. Ing. Hana Mazurová

Počet listů: 14

Počet příloh: 0

Počet listů/svazků příloh: 0/0

Rozhodnutí

Krajskému úřadu Olomouckého kraje, Odboru strategického rozvoje kraje, bylo dne 10. 9. 2020 Odborem stavebním Městského úřadu (dále jen Stavební úřad MěÚ) Šternberk předloženo odvolání ze dne 25. 6. 2020, které podala společnost AHP 3T s.r.o., IČ 278 70 537, se sídlem Podbabská 13, Praha 6, zastoupená Mgr. Dušanem Zachem, advokátem, se sídlem Na Zámecké 5, Praha 4. Odvolání je proti rozhodnutí Stavebního úřadu MěÚ Šternberk ze dne 9. 6. 2020, č.j. MEST 61436/2020, kterým Stavební úřad MěÚ Šternberk k návrhu Společenství vlastníků jednotek pro dům Uničovská 2133/84, Šternberk, IČ 277 66 900, se sídlem Uničovská 2133/84, Šternberk 1, zastoupené Bc. Martinou Hiclovou, bytem Dlouhá 49, Velké Pavlovice, ve stavebním řízení v novém projednání rozhodl o stavebním povolení na změnu dokončené stavby „bytového domu ve Šternberku č.p. 2133, ul. Uničovská 84,... spočívající v provedení stavebních úprav mandlovny v 1.PP se vznikem vlastního tepelného zdroje a odpojení od centrálního zdroje tepla“ na pozemcích parc. č. 3508/13 a 3508/2, oba k.ú. Šternberk.

Krajský úřad Olomouckého kraje, Odbor strategického rozvoje kraje, jako příslušný odvolací orgán podle ustanovení § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů a dále podle ustanovení § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád), přezkoumal odvoláním napadené rozhodnutí dle ust. § 89 odst. 2 správního řádu a na základě zjištěných skutečností rozhodl takto:

rozhodnutí Stavebního úřadu MěÚ Šternberk č.j. MEST 61436/2020, ze dne 9. 6. 2020, se s použitím ust. § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu

r u š í

v celém rozsahu a věc se vrací Stavebnímu úřadu MěÚ Šternberk k novému projednání.

Účastníci řízení podle ust. § 27 odst. 1 správního řádu:

- Společenství vlastníků jednotek pro dům Uničovská 2133/84, Šternberk, IČ 277 66 900, se sídlem Uničovská 2133/84, 785 01 Šternberk 1;
- Jaroslav Čada, Uničovská 84, 785 01 Šternberk 1;
- Lucie Čadová, Uničovská 84, 785 01 Šternberk 1;
- Zbyněk Čipel, Uničovská 84, 785 01 Šternberk 1;
- Petra Čipelová, Uničovská 84, 785 01 Šternberk 1;
- Zdeněk Doupal, Uničovská 84, 785 01 Šternberk 1;
- David Drábek, Uničovská 84, 785 01 Šternberk 1;
- Radomír Duda, Uničovská 84, 785 01 Šternberk 1;
- Pavla Filipíková, Uničovská 84, 785 01 Šternberk 1;
- David Jořenek, Uničovská 84, 785 01 Šternberk 1;
- Jindřich Kalina, Uničovská 84, 785 01 Šternberk 1;
- Ivana Lena Kalinová, Uničovská 84, 785 01 Šternberk 1;
- Dagmar Kráčmarová, Uničovská 84, 785 01 Šternberk 1;
- Kateřina Lorencová, Uničovská 84, 785 01 Šternberk 1;
- Marek Lubrich, Uničovská 84, 785 01 Šternberk 1;
- Eva Lubrichová, Uničovská 84, 785 01 Šternberk 1;
- Anna Straková, Uničovská 84, 785 01 Šternberk 1;
- Zdeněk Šišma, Uničovská 84, 785 01 Šternberk 1;
- Petr Škrabálek, Uničovská 84, 785 01 Šternberk 1;
- Petra Unzeitigová, Komenského 34, 785 01 Šternberk 1;
- Mgr. Pavla Valentová, Tkalcovská 13, 785 01 Šternberk 1;
- Miroslav Volf, Uničovská 84, 785 01 Šternberk 1;
- Mgr. Jaroslava Volfová, Uničovská 84, 785 01 Šternberk 1;
- Jiří Zatloukal, Uničovská 84, 785 01 Šternberk 1;
- Jitka Zatloukalová, Uničovská 84, 785 01 Šternberk 1;
- AHP 3T s.r.o., IČ 278 70 537, Podbabská 13, 160 00 Praha 6;
- GridServices, s.r.o., IČ 279 35 311, Plynárenská 1, 657 02 Brno;
- město Šternberk, Horní náměstí 16, 785 01 Šternberk 1.

O d ů v o d n ě n í

Stavební úřad MěÚ Šternberk v novém projednání věci (jeho předchozí rozhodnutí ve stejné věci bylo zrušeno rozhodnutím o odvolání Odboru strategického rozvoje kraje, Krajského úřadu Olomouckého kraje č.j. KUOK 65903/2019, ze dne 26. 6. 2019) rozhodnutím č.j. MEST 61436/2020, ze dne 9. 6. 2020, opakovaně k návrhu Společenství vlastníků jednotek pro dům Uničovská 2133/84, Šternberk, zastoupené Bc. Martinou Hiclovou, rozhodl dle ust. § 115 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen stavební zákon), a § 18c vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, ve znění pozdějších předpisů, o stavebním povolení na změnu dokončené stavby „bytového domu ve Šternberku č.p. 2133, ul. Uničovská 84,... spočívající v provedení stavebních úprav mandlovny v 1.PP se vznikem vlastního tepelného zdroje a odpojení od centrálního zdroje tepla“ na pozemcích parc. č. 3508/13 a 3508/2, oba k.ú. Šternberk. Nový tepelný zdroj pro změnu způsobu vytápění bude sestávat ze 2 plynových kondenzačních kotlů Buderus Logamax plus, oba o výkonu 47,9 kW, a pro ohřev teplé vody bude instalován nepřímotopný zásobník Buderus Logalux o objemu 500 l. Pro odvod spalin od plynových kondenzačních kotlů je navržen nový třísložkový fasádní systémový

komín (vně objektu u východního průčelí o průměru plast 125 mm + nerez 160 mm o výšce cca 26 m), vyvedený nad úroveň střešního pláště objektu bytového domu.

Do takto vydaného rozhodnutí podala v zákonné lhůtě dne 25. 6. 2020 odvolání společnost AHP 3T s.r.o., zastoupená Mgr. Dušanem Zachem, advokátem, které odůvodňuje takto:

Nejprve doslova opakuje své námitky podané do řízení dne 28. 5. 2018 a dne 27. 12. 2019, které odvolací orgán cituje, s výjimkou pojmu „soustava zásobování tepelnou energií“ (dále jen SZTE), který v celém textu z důvodu přehlednosti a srozumitelnosti sjednotil (byly zde použity zkratky SZTE a také bez vysvětlení SCZT a CZT, znamenající de facto totéž). Začátek citace:

i.

Povaha námitek účastníka řízení

Odvolatel podal námitky mimo jiné v zájmu ochrany svých práv ke stavbě zařízení soustavy zásobování tepelnou energií („SZTE“) v jeho vlastnictví, na níž mají být stavebním záměrem provedeny změny. Je totiž zřejmé, že provedením stavby, o jejíž povolení stavebník žádá, by došlo k provedení změny též na stavbě zařízení SZTE ve vlastnictví účastníka řízení, což zakládá účastenství účastníka řízení dle § 109 písm. b) stavebního zákona. Odvolatel je vlastníkem zařízení soustavy zásobování tepelnou energií, od něhož má být objekt dotčený stavbou odpojen. Zařízení SZTE ve vlastnictví odvolatele je liniovou stavbou ve smyslu § 509 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, která není součástí pozemků parc.č. 3508/13 a 3508/2 v k.ú. Šternberk ani budovy č.p. 2133 stojící na pozemku parc.č. 3508/13. Záměr stavby zahrnuje stavební úpravy, které se přímo dotýkají zařízení SZTE ve vlastnictví odvolatele, tedy bude-li stavba provedena, bude provedena též na zařízení SZTE ve vlastnictví odvolatele. Již ve svých předchozích vyjádřeních odvolatel uvádí, že při odpojení objektu od zařízení SZTE bude nutné provést následné hydraulické vyregulování (vyvážení) SZTE a bude nutné ve všech zbývajících 7 domech, které jsou součástí jedné větve SZTE, instalovat redukční ventily.

Odvolatel podal námitky též v zájmu ochrany svého práva ke stavbě zařízení SZTE nacházející se na pozemcích, na nichž má být stavba prováděna, a v zájmu ochrany jeho práva odpovídajícího věcnému břemeni. Odvolatel je vlastníkem stavby na pozemcích, na kterých má být stavba prováděna, a má k pozemkům a ke stavbě, na nichž má být stavba prováděna, právo odpovídající věcnému břemeni. Tyto skutečnosti zakládají účastenství odvolatele dle § 109 písm. d) stavebního zákona.

Odvolatel je vlastníkem zařízení SZTE umístěného v budově č.p. 2133 stojící na pozemku parc.č. 3508/13 v k.ú. Šternberk a na pozemku parc. č. 3508/2 v k.ú. Šternberk, je tedy vlastníkem stavby na pozemcích, na kterých má být stavba prováděna. Odvolatel je oprávněným z věcného břemene k pozemkům parc.č. 3508/13 a 3508/2 v k.ú. Šternberk a k budově č.p. 2133 stojící na pozemku č.p. 3508/13, které jej opravňuje zejména k tomu mít na těchto nemovitostech umístěno zařízení SZTE a vstupovat na tyto nemovitosti v souvislosti se změnami, popřípadě s provozováním, opravami, údržbou a odstraňováním předmětného zařízení. Toto věcné břemeno je zákonným věcným břemenem provozovatele SZTE vyplývajícím ze zákona č. 98/1987 Sb., o výrobě, rozvodu a spotřebě tepla.

Odvolatel podal námitky rovněž jako podnět k posouzení souladu žádosti o vydání stavebního povolení a jejích příloh (projektová dokumentace, energetický posudek) s příslušnými právními předpisy stavebním úřadem z moci úřední. Z námitek podaných odvolatelem je zřejmé, že záměr stavby nesplňuje podmínky stanovené právními

předpisy, a pro tento rozpor nelze předmětný záměr povolit (v podrobnostech odvolatel odkázal na obsah veškerých svých podání v tomto řízení). Jsou-li stavebnímu úřadu známy výhrady týkající se nesouladu stavebního záměru s některým právním předpisem, má se stavební úřad takovým nesouladem zabývat z úřední povinnosti, jak jednoznačně vyplývá z obecných zásad správního řízení a mimo jiné též z ustanovení § 50 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu („*Podklady pro vydání rozhodnutí mohou být zejména ... skutečnosti známé správnímu orgánu z úřední činnosti...*“).

ii.

Nedodržení podmínek pro odpojení stavebního objektu od SZTE z hlediska zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší

Zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, v ustanovení **§ 16 odst. 7** stanoví, že „*právnícká a fyzická osoba je povinna, je-li to technicky možné, u nových staveb nebo při změnách stávajících staveb využít pro vytápění teplo ze soustavy zásobování tepelnou energií nebo zdroje, který není stacionárním zdrojem*“, přičemž „*to neplatí, pokud energetický posudek prokáže, že využití tepla ze soustavy zásobování tepelnou energií nebo zdroje energie, který není stacionárním zdrojem, není pro povinnou osobu ekonomicky přijatelné*“.

Zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření s energií, dále v ustanovení **§ 9a odst. 3 písm. b)** stanoví, že „*energetický posudek musí být zpracován objektivně, pravdivě a úplně*“.

Součástí stavby má být odpojení objektu od SZTE a vybudování nového zdroje tepla, jímž má být plynová kotelna, která podle zákona č. 201/2012 Sb. není považována za stacionární zdroj. Z tohoto důvodu lze stavbu povolit pouze tehdy, pokud z energetického posudku vypracovaného podle zákona č. 201/2012 Sb. vyplývá, že vytápění z navrhovaného nového zdroje je pro stavebníka z hlediska nákladů na jeho pořízení, provoz a údržbu (včetně nákladů na odpojení od SZTE) výhodnější než vytápění ze SZTE.

Stavebník předložil energetický posudek e.č. 117015.0, vypracovaný Ing. Tomášem Novákem. Předmětný posudek vykazuje řadu formálních i věcných vad a nedostatků, pro které nemůže být považován za dokument ve smyslu § 16 odst. 7 zákona č. 201/2012 Sb. Odvolatel v rámci stavebního řízení namítl **nejzávažnější vady energetického posudku**:

1. energetický posudek neobsahuje odkaz na to, že je zpracován podle § 16 odst. 7 zákona č. 201/2012 Sb. (odkazuje pouze na zákon 406/2000 Sb., o hospodaření s energií); energetický posudek navíc nemá parametry požadované zákonem č. 201/2012 Sb., které jsou nezbytné pro posouzení přípustnosti odpojení od SZTE (posouzení ekonomické nevýhodnosti připojení na SZTE)
2. energetický posudek je vypracován v rozporu s Metodickou pomůckou Ministerstva životního prostředí ČR k hodnocení ekonomické přijatelnosti využití tepla ze SZTE nebo zdroje energie, který není stacionárním zdrojem, a to jak z hlediska použité metodiky, tak i z hlediska hodnověrnosti a transparentnosti použitých parametrů, dat a podkladů (viz https://www.mzp.cz/cz/ekonomicka_prijatelnost_vyuziti_tepala)
3. v energetickém posudku chybí vymezení investičních a provozních nákladů na zřízení nového zdroje tepla způsobem požadovaným zákonem č. 201/2012 Sb. a výše uvedenou metodikou Ministerstva životního prostředí ČR:
 - některé náklady jsou dokladovány pouhým odkazem na cenovou nabídku, která však v energetickém posudku chybí

- některé náklady jsou zmíněny pouze uvedením částky bez jakéhokoli komentáře k ní
 - pro ekonomické vyhodnocení není použit standardní cash-flow model dle přílohy č. 5 k vyhlášce č. 480/2012 Sb. a dle metodiky Ministerstva životního prostředí ČR zobrazující náklady transparentně v jednotlivých letech (náklady jsou kumulovány do investice), reinvestice do výměny kotle po 10 letech provozu jsou špatně zařazeny, neboť mají být uvažovány až v roce jejich realizace
4. energeticky posudek účelově a neobjektivně zvýhodňuje variantu nového zdroje tepla z plynové kotelny oproti variantě stávajícího SZTE, a to zejména v následujících aspektech:
- posudek zcela zjevně a výrazným způsobem podhodnocuje náklady na odpojení objektu od SZTE: dle energetického posudku jsou náklady na odpojení objektu od SZTE zahrnuty v rezervě, jejíž výše činí 100.000,- Kč, ovšem předpokládané reálné náklady na odpojení jsou podstatně vyšší:
 - dojde-li k odpojení objektu od SZTE, bude nutné ve všech zbývajících 7 domech, které jsou součástí jedné větve SZTE instalovat redukční ventily; náklady činí 7 x cca 50 až 60 tisíc Kč, tedy cca 350 až 420 tisíc Kč

(účastník si je vědom toho, že současně probíhá také stavební řízení týkající se odpojení objektu Uničovská 2130/81 od SZTE a že při realizaci odpojení obou objektů by reálná výše nákladů činila jen polovinu ceny za instalaci redukčních ventilů v 6 zbývajících domech - tedy cca 150 až 180 tisíc Kč, nicméně není vyloučeno, že dojde k povolení odpojení pouze u tohoto objektu; i kdyby však reálná výše těchto nákladů skutečně klesla na cca 150 až 180 tisíc Kč, i tak by výrazně převyšovala rezervu 100.000,- Kč, s níž je počítáno v energetickém posudku)
 - mezi náklady na odpojení objektu od SZTE je nutné zahrnout náklady na odstranění a zaslepení potrubí a rovněž náklady na následné hydraulické vyregulování (vyvážení) SZTE, jejichž výši lze odhadovat na desítky tisíc Kč
 - energetický posudek konkrétní odhadované náklady na odpojení objektu od SZTE (výše uvedené a další) vůbec neuvádí, nelze proto posoudit jejich soulad se skutečnými náklady, které by si odpojení vyžádalo; z výše uvedeného je přitom patrné, že posudkem stanovená rezerva na tyto náklady je naprosto nedostatečná
 - posudek zcela zjevně a výrazným způsobem podhodnocuje náklady na zřízení a provoz nové plynové kotelny (celková výše nákladů na dobu 20 let je stanovena na částku 100.000 Kč)
 - nejsou vůbec zohledněny náklady na právními předpisy vyžadované revize kotelny – za období 20 let činí tyto náklady 88.330 Kč + DPH
 - nejsou započítány náklady na obvyklý servis (údržba a opravy) kotelny a na služby kominíka – opět v řádu desítek tisíc Kč
 - nejsou započítány náklady na pojištění a na dozor kotelny, včetně zajištění havarijních stavů (řádově desítky tisíc Kč ročně)

- posudek účelově a bez opodstatnění výrazným způsobem podhodnocuje náklady na zemní plyn jako surovinu pro výrobu tepla v novém zdroji
 - je kalkulováno s částkou 485 Kč/MWh bez DPH, což odpovídá nejnižším cenám na trhu, kterých mohou dosáhnout největší odběratelé
 - při odběru plynu v množství odpovídajícím danému zdroji lze očekávat cenu ve výši cca 598 Kč/MWh bez DPH
 - v posudku je zmíněno nereálné snížení spotřeby tepla pro přípravu teplé vody v řádu 100 GJ – k úspoře tepla pro přípravu teplé vody by nepochybně došlo, nicméně v mnohem menším rozsahu
 - posudek bezdůvodně upřednostňuje zamyšlený nový zdroj tepla oproti stávající SZTE z důvodů environmentálních (nižší zátěž pro životní prostředí)
 - při posouzení dopadů na životní prostředí je u stávající SZTE kalkulováno s emisními faktory odpovídajícími teplu vyráběnému z uhelného zdroje, zatímco stávající SZTE je zásobována z plynového zdroje
5. energetický posudek nesprávně hodnotí ekonomickou přijatelnost využití tepla ze SZTE
- správným hodnotícím kritériem je kritérium čisté současné hodnoty (NPV)
 - při propočtu dle příslušných právních předpisů a výše uvedené metodické pomůcky Ministerstva životního prostředí ČR je hodnota NPV záporná (pro období 20 činí výše NPV cca - 120 tisíc Kč)
 - realizace nového zdroje tepla dle záměru stavebníka není ekonomicky návratná a v porovnání se stávajícím zdrojem SZTE není ekonomicky výhodnější (je tedy povinností stavebníka využít stávající zdroj tepla ze SZTE - viz § 16 odst. 7 zákona č. 201/2012 Sb.)

Podáním ze dne 27. 5. 2019 odvolatel doplnil své odvolání proti původně vydanému stavebnímu povolení ze dne 5. 2. 2019 (č.j. MEST 112483/2018), kterým stavebnímu úřadu předložil **energetický posudek č. 219956.0 ze dne 23.5.2019, vypracovaný energetickým specialistou Ing. Jaroslavem Jakubesem**, obsahujícího mimo jiné též vyhodnocení záměru odpojení objektu od SZTE v důsledku provedení stavby z hlediska ekologického a ekonomického, z něhož jednoznačně vyplývá, že odpojení stavebního objektu od SZTE je ekologicky a ekonomicky neproveditelné, a že tedy nejsou splněny zákonné předpoklady pro povolení stavby. Z odvolatelem předloženého energetického posudku mimo jiné plyne, že využití tepla se SZTE je pro stavebníka ekonomicky přijatelné (ekonomicky výhodnější než přechod na výrobu tepla ve vlastní plynové kotelně), tudíž nejsou splněny podmínky pro odpojení stavebního objektu od SZTE dle § 16 odst. 7 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší.

Dne 12. 12. 2019 předložil stavebník stavebnímu úřadu **aktualizovaný energetický posudek vypracovaný Ing. Tomášem Novákem pod e.č. 117015.0**. Nová verze energetického posudku byla fakticky pouze doplněna o ekonomické vyhodnocení, které je provedeno zcela chybně. Energetický posudek neobsahuje opravu řady dalších zásadních nesrovnalostí, které byly zpracovateli vytknuty v předchozích podáních

odvolatele a v rámci podnětu podanému ke Státní energetické inspekci. Nad rámec vad dříve vytčených odvolatelem vykazuje energetický posudek tyto **další nedostatky**:

a) předložený energetický posudek je i nadále zpracován v rozporu s platnými právními předpisy, a to v několika ohledech:

- environmentální hodnocení není zpracováno dle platné metodiky dané vyhláškou č. 480/2012 Sb. ve znění ke dni zpracování posudku
- v posudku není uvedeno, že se jedná o posouzení vyplývající z povinnosti zpracování energetického posudku ke splnění požadavků dle § 16 odst. 7 zákona č. 201/2012 Sb.
- v energetickém posudku není obsažena kopie dokladu o vydání oprávnění podle § 10b zákona č. 406/2000 Sb.
- energetický posudek vykazuje zcela zjevné formální a faktické chyby a není zpracován objektivně, pravdivě a úplně, jak vyžaduje zákon č. 406/2000 Sb. v platném znění, konkrétně jeho § 9a, odst. 3, písm. b) – viz níže uvedené příklady

b) energetický posudek není dále zpracován dle Metodické pomůcky Ministerstva životního prostředí ČR k hodnocení ekonomické přijatelnosti využití tepla ze SZTE nebo zdroje energie, který není stacionárním zdrojem, (viz https://www.mzp.cz/cz/ekonomicka_prijatelnost_vyuziti_tepla),

- v rámci energetického posudku nejsou použita data o faktické spotřebě energií objektem, i když se jedná o dostupná data
- v rámci výpočtu jsou použita zcela chybná data o cenách komodit nebo ceně tepla ze SZTE, což je v přímém rozporu s metodickou pomůckou i s požadavkem zákona č. 406/2000 Sb. na objektivnost, pravdivost a úplnost energetického posudku – viz § 9a, odst. 3, písm. b) zákona
- zpracovatel energetického posudku na str. 5 kalkuluje provozní náklady, resp. náklady na povinné revize v souladu s metodickou pomůckou MŽP, nicméně v rámci provozních nákladů zcela opomíjí další provozní náklady, jako je technologická spotřeba elektřiny a vody, správní režie (rozúčtování nákladů), opravy a údržba (dle metodické pomůcky MŽP 1,5 % ceny technologie), pojištění (dle metodické pomůcky MŽP 0,5 % ceny technologie)

c) energetický posudek vykazuje zjevné faktické nedostatky:

- zpracovatel energetického posudku zcela zjevně nepochopil rozdíl mezi dodaným teplem a obsahem tepla v palivu; již základní bilance potřeby tepla v energetickém posudku jsou matoucí; referenční potřeba tepla na vytápění je stanovena na 383 GJ/rok, potřeba tepla na ohřev TV 230 GJ/rok, celkem tedy 613 GJ/rok (str. 3 a 4 EP)
- následně je pro plynový zdroj zcela nesmyslně uvažována potřeba tepla 773 GJ/rok (str. 4), kdy zpracovatel energetického posudku započítává 15 % „ztrátu“

ve zdroji; toto je zcela nesmyslná úvaha pramenící z nepochopení toho, co je dodané teplo (které bude v případě SZTE i plynového zdroje zhruba stejné) a co je spotřeba tepla v palivu, k jejímuž výpočtu bude nutno použít účinnost plynového zdroje, která byla v souladu s vyhláškovou hodnotou (vyhl. 441/2012 Sb.) uvažována 85 %

- tabulka Roční bilance výroby z vlastního zdroje je pak zcela nesmyslná, protože zpracovatel uvažuje potřebu tepla 721 GJ/rok a tu přes účinnost zdroje přepočítává na palivo – spotřeba tepla v palivu pak vychází nesmyslně vysoká (843 GJ/rok)
- předpoklady pro ekonomické hodnocení na str. 12 energetického posudku jsou zcela nesmyslné; zpracovatel udává cenu tepla ze zdroje na ZP ve výši 270 Kč/GJ, zjevně ve snaze porovnat ji s aktuální cenou tepla ze SZTE
- cena 270 Kč/GJ odpovídá **ceně tepla v palivu**, tedy v zemním plynu vstupujícím do plynové kotelny, a to **BEZ DPH**; při spalném teple zemního plynu 10,68 kWh/m³ to odpovídá ceně 972 Kč/MWh, což koresponduje s nejlepšími cenovými nabídkami dodávky plynu včetně DPH; v ceně tepla vyrobeného v lokální plynové kotelně nicméně musejí být zahrnuty veškeré provozní náklady a odpisy investice do zřízení kotelny, proto je výše uvedená informace v energetickém posudku zavádějící a vzhledem k účelu zpracování energetického posudku se domníváme, že je takto i účelově prezentovaná
- cena tepla ze SZTE ve výši 609 Kč/GJ odpovídá ceně v roce 2017, nicméně jedná se o cenu **VČETNĚ DPH**; v energetickém posudku by měla být použita cena bez 15% DPH, tedy cca 529 Kč/GJ; opět se domníváme, že použití ceny tepla s DPH je v energetickém posudku účelové s cílem znevýhodnit variantu SZTE
- ekologické hodnocení není provedeno v souladu se skutečností a je zavádějící; jako zdroj SZTE je uvažován uhelný zdroj v rozporu se skutečností a tím je znevýhodněna varianta SZTE
- energetický posudek nekalkuluje žádné náklady vyvolané odpojením objektu od SZTE, které dle § 77 odst. 5 zákona č. 458/2000 Sb. nese stavebník, když technické řešení odpojení není v rámci projektu popsáno (je pouze konstatováno, že trasy od páteřních rozvodů budou zaslepeny, což je zřejmé zasahování do zařízení provozovatele SZTE); za náklady související s odpojením od rozvodného tepelného zařízení lze přitom považovat zejména technický návrh odpojení, nutné výkopové a zemní práce, demontáž tepelné přípojky a zaslepení potrubí, demontáž armatur a měřícího zařízení, doplnění teplotnosné látky, vyregulování soustavy po odpojení a případně jiné skutečně vzniklé náklady přímo související s odpojením konkrétního odběrného tepelného zařízení od rozvodného tepelného zařízení; pokud veškeré tyto náklady nejsou v energetickém posudku kalkulovány, nemůže být energetický posudek

zpracován řádně a v souladu s příslušnými právními předpisy (mimo jiné zejména úplně, pravdivě a objektivně)

Vzhledem k výše uvedeným nedostatkům **odvolatel** v námitkách podaných dne 27. 12. 2019 **požadoval přezkoumání souladu aktualizovaného energetického posudku s příslušnými právními předpisy Státní energetickou inspekci** (s odkazem na rozhodnutí Krajského úřadu Pardubického kraje č.j. KrÚ 91071/2019/101/OMSŘI/Vod ze dne 10. 12. 2019).

iii.

Nedodržení podmínek pro odpojení od SZTE z hlediska zákona č. 458/2000 Sb.:

Zákon č. 458/2000 Sb., energetický zákon, v ustanovení **§ 77 odst. 4** stanoví, že „*odběratel tepelné energie může zřídit a provozovat náhradní nebo jiný zdroj tepelné energie, který je propojen s rozvodným tepelným zařízením nebo může ovlivnit jeho provoz, teplonosnou látku v rozvodném tepelném zařízení nebo její parametry, pouze po písemné dohodě s držitelem licence na rozvod tepelné energie*“.

Součástí stavby má být odpojení stavebního objektu od SZTE, jehož provozovatelem je účastník řízení (AHP 3T s.r.o.), který je držitelem licence na rozvod tepelné energie. Odpojením stavebního objektu od SZTE by přitom došlo k ovlivnění provozu zařízení SZTE, teplonosné látky v rozvodovém zařízení a jejich parametrů. Je nepochybné, že odpojením se změní parametry celé soustavy a bude nutné ji nově vyregulovat (vyvážit).

Dle výše citovaného zákonného ustanovení le tedy stavební objekt dotčený stavbou od stávajícího SZTE odpojit a zřídit a provozovat pro tento stavební objekt jiný zdroj tepelné energie pouze po písemné dohodě s odvolatelem. Ve stavebním řízení nebyla stavebníkem taková písemná dohoda předložena, neboť k uzavření takové dohody nedošlo. Je tedy zřejmé, že nebyl splněn výše uvedený zákonný požadavek pro odpojení stavebního objektu od stávajícího SZTE a pro zřízení jiného zdroje tepelné energie pro tento stavební objekt. Má-li být součástí stavby takové odpojení od stávajícího SZTE a zřízení jiného zdroje tepelné energie, pro které evidentně nebyly splněny podmínky stanovené zákonem, nelze provedení stavby povolit.

K tomu odvolatel doplňuje, že odpojení stavebního objektu dotčeného stavbou od SZTE by závažným způsobem ovlivnilo provoz celé soustavy (vliv na teplonosnou látku v rozvodovém zařízení a její parametry). Takový zásah by měl zásadní dopad nejen na odvolatele jako provozovatele soustavy SZTE, nýbrž především na provozuschopnost a spolehlivost celé soustavy a tím i na ostatní odběratele tepelné energie ze soustavy – tímto by došlo k závažnému ohrožení veřejného zájmu, k jehož ochraně jsou příslušné regulace v právních předpisech (mimo jiné právě v ustanovení § 77 odst. 4 energetického zákona) zakotveny.

iv.

Závazné stanovisko dotčeného orgánu ochrany ovzduší

K záměru stavby se z hlediska ochrany ovzduší a splnění podmínek pro odpojení stavebního objektu od SZTE vyjádřil odbor životního prostředí Městského úřadu Šternberk svým sdělením ze dne 30. 8. 2018 (předchozí vyjádření a stanoviska předmětného orgánu se touto otázkou vůbec nezabývala). Orgán ochrany ovzduší ve svém sdělení konstatuje, že předloženým energetickým posudkem bylo doloženo, že

připojení na nový zdroj vytápění a ohřevu vody je pro stavebníka ekonomicky výhodnější než setrvání u SZTE. Orgán ochrany ovzduší přitom uvádí, že tento závěr přejal z předloženého energetického posudku, aniž by jej jakkoli prověřoval, když posuzování energetických posudků podle něho nespadá do kompetence orgánu ochrany ovzduší.

Odvolatel namítal přístup orgánu ochrany ovzduší, který bez dalšího přejímá závěry energetického posudku k záměru stavby, předloženého stavebníkem, aniž by se po odborné stránce zabýval tím, zda je energetický posudek vypracován v souladu s příslušnými právními předpisy, tedy úplně, pravdivě a objektivně.

Odvolatel odkázal na materiál vypracovaný odborem ochrany ovzduší Ministerstva životního prostředí ČR (MŽP) pod názvem Metodická pomůcka k hodnocení ekonomické přijatelnosti využití tepla ze soustavy zásobování tepelnou energií nebo zdroje energie, který není stacionárním zdrojem. Uvedená metodická pomůcka byla vypracována právě pro účely hodnocení porovnání ekonomické výhodnosti jiného zdroje tepla a ohřevu vody se stávajícím zdrojem SZTE, od něhož má být stavební objekt odpojen, a to pro účely posouzení podle § 16 odst. 7 zákona č. 201/2012 Sb., přičemž podrobně popisuje metody posuzování ekonomické přijatelnosti, vstupní parametry pro jednotlivé výpočty a další požadavky na zpracování energetických posudků. V uvedené metodické pomůcce se přitom na straně 2 uvádí, že „**tato metodická pomůcka je tedy určena ... orgánům ochrany ovzduší (krajským úřadům a obecním úřadům s rozšířenou působností), které se budou zabývat povolováním zdrojů a vydáváním závazných stanovisek podle zákona o ochraně ovzduší...**“.

Z výše uvedeného odvolatel jednoznačně dovozuje, že orgán ochrany ovzduší je kompetentní k tomu, aby kontroloval energetické posudky vypracované podle § 16 odst. 7 zákona č. 201/2012 Sb., jejich soulad s příslušnými právními předpisy a s metodikou vypracovanou odborem ochrany ovzduší MŽP. Pokud by totiž orgán ochrany ovzduší neměl vůbec posuzovat správnost energetických posudků, potom by mu výslovně nebyla určena výše uvedená metodická pomůcka MŽP. Z uvedeného plyne, že závazné stanovisko orgánu ochrany ovzduší musí obsahovat hodnocení energetického posudku z hlediska splnění parametrů požadovaných právními předpisy a příslušnou metodikou MŽP a v návaznosti na to potom hodnocení souladu záměru odpojení od SZTE s příslušnými právními předpisy (nemůže tedy pouze odkazovat na závěry energetického posudku bez prověření jejich správnosti).

Vzhledem k výše uvedenému odvolatel namítal, že vydá-li stavební úřad stavební povolení na základě stanoviska orgánu ochrany ovzduší, které bude výše uvedeným požadavkům odporovat, potom takové stavební povolení bude nutně vadné, a bude proto namístě je zrušit. Odvolatel požadoval, aby si stavební úřad vyžádal jako podklad pro své rozhodnutí závazné stanovisko orgánu ochrany ovzduší k otázce ekonomické nepřijatelnosti zachování stávajícího zdroje SZTE, které bude obsahovat hodnocení předloženého energetického posudku a v návaznosti na ně pak hodnocení souladu záměru odpojení od SZTE s příslušnými právními předpisy (nikoli tedy pouhé konstatování souladu odpojení od zdroje SZTE s právními předpisy s odkazem na závěry energetického posudku bez jejich prověření). Dále odvolatel navrhl, aby stavební úřad dal nadřízenému správnímu orgánu podnět k přezkoumání závazného stanoviska postupem dle § 149 odst. 6 správního řádu. Platnost závazného stanoviska dotčeného orgánu ochrany ovzduší byla potvrzena rozhodnutím Krajského úřadu Olomouckého kraje, odborem životního prostředí a zemědělství, ze dne 13. 5. 2019.

B. ODŮVODNĚNÍ NAPADENÉHO ROZHODNUTÍ

Navzdory námitkám odvolatele uvedeným výše stavební úřad shledal, že projektová dokumentace stavby splňuje obecné požadavky na výstavbu, že nejsou žádné důvody bránící povolení záměru stavby a že nenastal žádný důvod, pro který by žádost o stavební povolení zamítl, tudíž je stavba přípustná, a z těchto důvodů napadeným rozhodnutím stavební záměr schválil, přičemž toto rozhodnutí odůvodnil zejména takto:

- a) námitky uplatněné odvolatelem jsou námitkami občanskoprávní povahy a překračují rámec námitek, které odvolatel podle stavebního zákona může uplatňovat; odvolatel není oprávněn namítat rozpor stavebního záměru s obecně závaznými právními předpisy, pokud taková námitka není vznášena k uplatnění jeho práva dotčeného stavebním záměrem; námitky proti stavebnímu záměru nemohou být odůvodněny zhoršením ekonomiky provozu SZTE odvolatele v důsledku odpojení objektu dotčeného stavbou (tento důvod je obsažen v rozhodnutí Krajského soudu v Ústí nad Labem sp. zn. 59 A 7/2010-36, které stavební úřad cituje),
- b) stavební úřad shledal soulad stavebního záměru s ustanovením § 16 odst. 7 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, neboť závěry stavebníkem předloženého energetického posudku potvrzují ekonomickou výhodnost realizace odpojení objektu od SZTE a instalace plynové kotelny, přičemž stavebnímu úřadu ani příslušnému orgánu ochrany ovzduší nepřísluší posuzovat správnost energetického posudku; zákon ani jiný související právní předpis nepředepisuje, jakou formu má ekonomické zhodnocení výhodnosti výstavby vlastní kotelny mít; ekonomická přijatelnost jiného zdroje vytápění se posuzuje ve vztahu ke stavebníkovi, nikoli k dodavateli tepla; „podle názoru stavebního úřadu a s přihlédnutím k závěrům Státní energetické inspekce lze na energetický posudek nahlížet jako na správný“,
- c) námitku nedostatku dohody stavebníka s provozovatelem SZTE podle § 77 odst. 4 zákona č. 458/2000 Sb. stavební úřad není příslušný řešit a podmínka uzavření dohody s provozovatelem SZTE „není podmínkou pro nevyhovění žádosti“ (stavebním úřadem je patrně myšleno, že uvedená zákonná podmínka není podmínkou pro vyhovění žádosti, tedy pro vydání stavebního povolení); k tomu stavební úřad uvedl, že není povolán řešit otázku ochrany investic provozovatele SZTE,
- d) záměr stavby není v rozporu s § 77 odst. 5 zákona č. 458/2000 Sb., neboť Územní energetická koncepce Olomouckého kraje nestanoví požadavek na povinné připojení koncového uživatele k SZTE.

C. VADY NAPADENÉHO ROZHODNUTÍ

Odvolatel odmítá výše uvedené úvahy a závěry stavebního úřadu, na jejichž základě bylo vydáno napadené rozhodnutí, a to z následujících důvodů:

ad a):

Odvolatel ve svých námitkách obsažených v jeho podáních v rámci řízení (námitky, vyjádření, odvolání) opakovaně poukazoval na to, že posuzovaný stavební záměr

nesplňuje předpoklady pro odpojení stavebního objektu od zdroje SZTE požadované obecně závaznými právními předpisy (viz podrobně výše ad A). Z námitek odvolatele jednoznačně plyne, že zachování stávajícího zdroje vytápění (SZTE) je v souladu s veřejným zájmem chráněným zákonem, k jehož ochraně je soustava zásobování tepelnou energií, provozovaná odvolatelem, zřizována. Soulad stavebního záměru s požadavky obecně závazných právních předpisů je stavební úřad v řízení o povolení stavby povinen zkoumat z úřední povinnosti, tedy bez ohledu na případné námítky účastníků řízení. Pokud se tedy stavební úřad rozporu stavebního záměru s obecně závaznými právními předpisy nezabýval, ačkoli na ně byl odvolatelem výslovně upozorněn, resp. pokud tyto rozpory vědomě ignoroval, potom je napadené rozhodnutí vadné (v tomto ohledu odvolatel poukazuje zejména na oponentní energetický posudek předložený odvolatelem, který závěry energetického posudku předloženého stavebníkem zcela vyvrací a k němuž stavební úřad vůbec nepřihlédl, přičemž toto v napadeném rozhodnutí nijak neodůvodnil - viz dále).

Je nepochybné, že odvolací orgán se výše uvedenými námitkami odvolatele zabývat musí, pokud jsou odvolatelem použity v tomto podání jako důvody pro zrušení napadeného rozhodnutí (podstatou odvolací námítky je rozpor napadeného rozhodnutí s právními předpisy, pro který stavební záměr nelze povolit).

Pro doplnění odvolatel poukazuje na skutečnost, že žádná z jeho námitek proti povolení stavby není odůvodněna tím, že by se odpojením objektu od SZTE zhoršila ekonomika provozu SZTE. Obsahem námitek je pouze zjevný rozpor stavebního záměru s obecně závaznými právními předpisy. Z toho, že stavební úřad argumentuje ekonomickými zájmy odvolatele, jimiž odvolatel své námítky vůbec neodůvodňuje, je zjevná zaujatost stavebního úřadu proti odvolateli, v důsledku které stavební úřad nerozhoduje nestranně.

ad b):

Z výše uvedeného (viz námítky odvolatele ad A./ii.) je patrné, že stavebníkem předložený energetický posudek je vadný, není vypracován v souladu s právními předpisy a s Metodickou pomůckou Ministerstva životního prostředí ČR, a neprokazuje tedy, „že využití tepla ze soustavy zásobování tepelnou energií nebo zdroje energie, který není stacionárním zdrojem, není pro povinnou osobu ekonomicky přijatelné“. Stavební úřad ovšem uvedené vady energetického posudku naprosto ignoroval, přestože byl na ně odvolatelem výslovně upozorněn, správností energetického posudku se vůbec nezabýval a bez dalšího přejal jeho závěr o ekonomické výhodnosti stavebního záměru (odpojení od SZTE a instalace jiného zdroje tepla). Tento postup stavební úřad odůvodnil tím, že mu nepřísluší posuzovat správnost energetického posudku, jeho závěrů, ani podkladů, na jejichž základě byl vypracován. Stavební úřad navíc konstatoval, že ani orgán ochrany ovzduší není příslušný posuzovat správnost předloženého energetického posudku.

Postup stavebního úřadu je přitom rozporuplný a správnost a přesvědčivost jeho závěrů je zpochybněna např. tím, že stavební úřad na jedné straně uvádí, že „ani on ani orgán ochrany ovzduší není příslušný posuzovat správnost energetického posudku“, na druhé straně však v témže rozhodnutí uvádí, že „stavební úřad vdaném případě překontroloval správnost vstupních údajů zadaných v energetickém posudku s údaji uvedenými v předložené projektové dokumentaci a zjistil, že všechny údaje jsou shodné“ (viz strana 12 napadeného rozhodnutí). Je přitom evidentní, že soulad údajů v projektové dokumentaci a v energetickém posudku sám o sobě neprokazuje zákonnost energetického posudku a správnost jeho závěrů, a zejména v situaci, kdy předmětné

údaje jsou nesprávné (viz námitky odvolatele výše). Stavební úřad zákonnost energetického posudku (tedy zejména splnění požadavků vyplývajících z § 9a odst. 3 písm. b) zákona č. 406/2000 Sb., o hospodaření s energií — viz níže) vůbec nezkoumal. Pokud by tak učinil, musel by zjistit odvolatelem namítané vady posudku a žádost o povolení stavby zamítnout.

Stavení úřad vůbec nevzal v potaz odvolatelem předložený oponentní energetický posudek vypracovaný Ing. Jaroslavem Jakubesem, který závěry energetického posudku předloženého stavebníkem zcela vyvrací a z něhož jednoznačně vyplývá, že odpojení objektu od SZTE je ekologicky a ekonomicky neproveditelné a že využití tepla ze SZTE je pro stavebníka ekonomicky přijatelné (výhodnější) než odpojení a přechod na nový zdroj tepla, tudíž stavbu pro rozpor s § 16 odst. 7 zákona č. 201/2012 Sb. nelze povolit. Předmětný posudek předložil odvolatel stavebnímu úřadu podáním ze dne 27. 5. 2019 jako doplnění odvolání proti stavebnímu povolení ze dne 5. 2. 2019. Stavební úřad ovšem tento důkaz neprovedl, přičemž v napadeném rozhodnutí tento svůj postup nijak neodůvodnil.

Odvolatel v rámci stavebního řízení odkázal a rovněž pro účely tohoto odvolání odkazuje na materiál vypracovaný odborem ochrany ovzduší Ministerstva životního prostředí ČR (MŽP) pod názvem Metodická pomůcka k hodnocení ekonomické přijatelnosti využití tepla ze soustavy zásobování tepelnou energií nebo zdroje energie, který není stacionárním zdrojem. Uvedená metodická pomůcka byla vypracována právě pro účely hodnocení porovnání ekonomické výhodnosti jiného zdroje tepla a ohřevu vody se stávajícím zdrojem SZTE, od něhož má být stavební objekt odpojen, a to pro účely posouzení podle § 16 odst. 7 zákona č. 201/2012 Sb., přičemž podrobně popisuje metody posuzování ekonomické přijatelnosti, vstupní parametry pro jednotlivé výpočty a další požadavky na zpracování energetických posudků. V uvedené metodické pomůcce se přitom na straně 2 uvádí, že „tato metodická pomůcka je tedy určena ... orgánům ochrany ovzduší (krajským úřadům a obecním úřadům s rozšířenou působností), kteřé se budou zabývat povolováním zdrojů a vydáváním závazných stanovisek podle zákona o ochraně ovzduší...“. Z výše uvedeného odvolatel jednoznačně dovozuje, že orgán ochrany ovzduší je kompetentní k tomu, aby kontroloval energetické posudky vypracované podle § 16 odst. 7 zákona č. 201/2012 Sb., jejich soulad s příslušnými právními předpisy a s metodikou vypracovanou odborem ochrany ovzduší MŽP. Pokud by totiž orgán ochrany ovzduší neměl vůbec posuzovat správnost energetických posudků, potom by mu výslovně nebyla určena výše uvedená metodická pomůcka MŽP. Z uvedeného plyne, že závazné stanovisko orgánu ochrany ovzduší musí obsahovat hodnocení energetického posudku z hlediska splnění parametrů požadovaných právními předpisy a příslušnou metodikou MŽP a v návaznosti na to potom hodnocení souladu záměru odpojení od SZTE s příslušnými právními předpisy (nemůže tedy pouze odkazovat na závěry energetického posudku bez prověření jejich správnosti). Z tohoto důvodu je nutné dospět k závěru, že závazné stanovisko orgánu ochrany ovzduší, které vzal stavební úřad jako podklad pro vydání napadeného rozhodnutí ve vztahu ke splnění požadavků zákona č. 201/2012 Sb. je vadné, pokud se orgán ochrany ovzduší posouzením správnosti energetického posudku a jeho souladu s příslušnými právními předpisy vůbec nezabýval. Ze stejného důvodu je pak vadné i rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 13. 5. 2019, jímž byla platnost stanoviska orgánu ochrany ovzduší potvrzena.

Odvolatel upozorňuje na to, že základní požadavek na obsah energetického posudku je obsažen v ustanovení § 9a odst. 3 písm. b) zákona č. 406/2000 Sb., o hospodaření

s energií, podle něhož energetický posudek musí být zpracován objektivně, pravdivě a úplně. Z výše uvedených námitek odvolatele ovšem jednoznačně plyne, že energetický posudek, který byl podkladem pro povolení stavby, není zpracován ani objektivně (účelově zvyhodňuje variantu nového zdroje tepla oproti variantě SZTE), ani pravdivě (podhodnocuje náklady na zřízení nové kotelny a na odpojení objektu od SZTE, uvádí nesprávné ceny vstupních surovin apod.) ani úplně (v posudku např. chybí vymezení investičních a provozních nákladů pro nový zdroj apod.).

Je pochopitelně nesprávný názor stavebního úřadu, že není nijak předepsáno, jakou formu má ekonomické zhodnocení výhodnosti výstavby vlastní kotelny mít. Požadavky na hodnocení dopadů odpojení od SZTE a vybudování jiného zdroje tepla vyplývají zejména ze zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, a ze zákona č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií. Tyto předpisy požadují vypracování energetického posudku s jasně stanovenými parametry, které jsou dále konkretizovány v metodické pomůcce Ministerstva životního prostředí ČR uvedené výše. Obdobně nesprávný je názor stavebního úřadu, jímž odůvodňuje svůj závěr, že stavební úřad se vůbec nemá zabývat parametry energetického posudku. Ustanovení § 16 odst. 7 zákona č. 201/2012 Sb. mezi parametry rozhodujícími pro přípustnost odpojení stavebního objektu od SZTE uvádí ekonomickou nepřijatelnost zachování stávajícího SZTE, přičemž výslovně uvádí, že splnění tohoto parametru má být prokázáno energetickým posudkem. Stavební úřad proto nemůže rezignovat na svou povinnost posoudit splnění tohoto zákonem požadovaného parametru (a to zákonem předepsaným způsobem) s odkazem na to, že je soukromou záležitostí každého z žadatelů o vydání stavební povolení, zda podmínku ekonomické nepřijatelnosti zachování stávajícího SZTE splňuje.

K argumentu stavebního úřadu, že „zákon ani jiný související právní předpis nepředepisuje, jakou formu má ekonomické zhodnocení výstavby vlastní kotelny mít“, odvolatel namítá, že zákon č. 201/2012 Sb. odkazuje na zákon č. 406/2000 Sb., který upravuje základní požadavky na energetický posudek (viz odstavec výše), které v projednávané věci rozhodně splněny nebyly. Nelze akceptovat přístup stavebního úřadu, že vzhledem k absenci podrobné zákonné úpravy mohou energetičtí specialisté energetické posudky zpracovávat zcela libovolně a že pro příslušné orgány státní správy (včetně stavebních úřadů a dotčených orgánů ochrany ovzduší) nejsou dána žádná pravidla pro jejich posuzování a hodnocení. Jak vyplývá z výše uvedeného, metody posuzování ekonomické přijatelnosti, vstupní parametry pro jednotlivé výpočty a další požadavky na zpracování energetických posudků podrobně upravuje právě již zmíněná Metodická pomůcka k hodnocení ekonomické přijatelnosti využití tepla ze soustavy zásobování tepelnou energií nebo zdroje energie, který není stacionárním zdrojem. Je povinností stavebního úřadu, aby při posuzování souladu stavebního záměru s právními předpisy trval na tom, aby ekonomická přijatelnost zdroje tepla, který má být předmětem stavebního záměru, byla prokazována způsobem upraveným předmětnou metodickou pomůckou. Pokud stavební úřad toto nepožaduje a nepožaduje ani kontrolu energetických posudků dotčeným orgánem ochrany ovzduší, potom postupuje v rozporu se zákonem a jím vydané rozhodnutí je vadné.

Je pravdou, že ekonomická přijatelnost jiného zdroje vytápění se posuzuje ve vztahu ke stavebníkovi. Odvolatel nepožaduje, aby stavební úřad posuzoval ekonomickou přijatelnost jiného zdroje vytápění resp. odpojení od SZTE z hlediska odvolatele jako provozovatele SZTE. I posouzení ekonomické přijatelnosti jiného zdroje vytápění ze strany stavebníka musí být prováděno řádně, v souladu s výše popsány

správných a řádně doložených zdrojů výpočtů. Nelze resignovat na objektivní posuzování správnosti energetických posudků s odůvodněním, že je na stavebníkovi, zda si nechal zpracovat správný posudek a zda jeho závěry kontroloval. Pokud by posouzení ekonomické přijatelnosti jiného zdroje vytápění nemělo být podrobeno veřejnoprávní kontrole (ze strany stavebního úřadu resp. orgánu ochrany ovzduší), potom by příslušná zákonná úprava (§ 16 odst. 7 zákona č. 201/2012 Sb.) i metodika MŽP zcela postrádala smysl. Uvedená zákonná úprava hájí veřejný zájem na ochraně ovzduší, a proto preferuje SZTE, když pouze zjevná (a náležitě prokázaná!) ekonomická nepřijatelnost zachování SZTE může odůvodnit odpojení a přechod na jiný zdroj tepla. To, že stavební úřad nepodrobil energetický posudek kontrole (resp. nepožadoval jeho kontrolu orgánem ochrany ovzduší) s odůvodněním, že je na stavebníkovi, k jakým závěrům jím pověřený energetický specialista dospěl, je další podstatnou vadou řízení předcházejícího vydání napadeného rozhodnutí.

K otázce výkladu ustanovení § 16 odst. 7 zákona č. 201/2012 Sb. a příslušnosti orgánů k posuzování zákonnosti energetického posudku odvolatel poukazuje na sdělení Ministerstva pro místní rozvoj ČR ze dne 3. 10. 2019 č.i. MMR-33993/2019-83/2199 (viz příloha tohoto podání), v němž se ministerstvo jako příslušný ústřední orgán státní správy jednoznačně vyjádřilo v tom smyslu, že stavební úřad musí zhodnotit, zda energetický posudek odpovídá právním předpisům (tedy zejména zda splňuje základní požadavky objektivitu, pravdivosti a úplnosti) a že stavební úřad je povinen posoudit ekonomickou přijatelnost změny způsobu vytápění. Z toho je patrné, že stavební úřad nepostupoval správně, pokud ignoroval zjevné vady energetického posudku a nesprávně posoudil ekonomickou přijatelnost změny způsobu vytápění, když závěry v těchto otázkách bez náležitého hodnocení převzal od orgánu ochrany ovzduší (ačkoli sám vyšel z předpokladu, že tento orgán předmětné otázky sám neposuzoval), resp. od samotného stavebníka z jím předloženého energetického posudku, ačkoli v řízení byla prokázána nesprávnost těchto závěrů.

K otázce hodnocení energetického posudku odvolatel ještě dodává, že stavební úřad se odkazuje na pozitivní hodnocení energetického posudku orgánem ochrany ovzduší a Státní energetickou inspekcí, ovšem ani orgán ochrany ovzduší ani Státní energetická inspekce neposuzovaly energetický posudek v jeho podobě po doplnění, jak byl stavebníkem předložen dne 12. 12. 2019. Z tohoto důvodu je hodnocení energetického posudku uvedenými orgány pro účely povolení stavby zcela bezpředmětné, a stavební úřad tedy rozhodl o povolení stavby bez jakéhokoli posouzení ekonomické přijatelnosti změny způsobu vytápění (stavební úřad sám, jak uvádí, zákonnost energetického posudku neposuzoval).

Lze tedy shrnout, že napadené rozhodnutí je vadné a nezákonné, pokud stavební úřad dospěl k závěru o souladu záměru stavby s ustanovením § 16 odst. 7 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, na základě energetického posudku vykazujícího vady popsané výše ad A./ii. způsobující nezákonnost energetického posudku, přičemž soulad uvedeného energetického posudku s příslušnými právními předpisy (objektivita, pravdivost a úplnost, splnění formálních náležitostí apod.) nebyl stavebním úřadem ani dotčeným orgánem ochrany ovzduší vůbec zkoumán, ačkoli na jeho vady byl stavební úřad odvolatelem výslovně upozorněn a nezákonnost posudku byla v řízení předložením oponentního energetického posudku prokázána.

ad c):

Stavební úřad se opětovně odmítl zabývat posouzením splnění požadavku na uzavření dohody stavebníka s provozovatelem SZTE vyplývajícího z § 77 odst. 4 zákona

č. 458/2000 Sb. Stavební úřad toto odůvodnil tím, že se jedná o otázku ochrany investic provozovatele soustavy SZTE, kterou stavební úřad ve stavebním řízení neřeší.

Stavební úřad opětovně (podobně jako ve stavebním povolení ze dne 5. 2. 2019) zaměřuje požadavky vyplývající z § 77 odst. 4 a odst. 5 zákona č. 458/2000 Sb. Zatímco ustanovení § 77 odst. 5 zákona řeší soukromoprávní vztah mezi stavebníkem a provozovatelem SZTE tím, že podle něho „*veškeré vyvolané jednorázové náklady na provedení těchto změn a rovněž takové náklady spojené s odpojením od rozvodného tepelného zařízení ... uhradí ten, kdo změnu nebo odpojení od rozvodného tepelného zařízení požaduje*“, ustanovení § 77 odst. 4 zákona obsahuje čistě veřejnoprávní úpravu podmínek povolení odpojení od SZTE, když se v něm uvádí, že: „odběratel tepelné energie může zřídit a provozovat náhradní nebo jiný zdroj tepelné energie, který je propojen s rozvodným tepelným zařízením nebo může ovlivnit jeho provoz, teplonosnou látku v rozvodném tepelném zařízení nebo její parametry, pouze po písemné dohodě s držitelem licence na rozvod tepelné energie“.

V daném případě je zřejmé, že k ovlivnění provozu rozvodného zařízení a teplonosné látky v něm by v důsledku odpojení stavebního objektu od SZTE nepochybně došlo (viz námitky ad A./iii. tohoto podání). Z toho tedy zjevně plyne, že zákon jako podmínku pro zřízení nového zdroje tepla a pro odpojení od SZTE požaduje uzavření dohody mezi stavebníkem a provozovatelem SZTE, a to jako podmínku veřejnoprávní, jejíž splnění je nutné pro povolení stavby. Posouzením splnění této podmínky se tedy stavební úřad před vydáním stavebního povolení zabývat musí a tomuto posouzení se nemůže vyhnout odkazem na soukromoprávní vztahy účastníků. Pokud uvedená podmínka splněna nebyla, resp. pokud se stavební úřad posouzením splnění uvedené podmínky vůbec nezabýval, představuje toto podstatnou vadu, pro které je nutné napadené rozhodnutí zrušit.

Nesprávnost aplikace ustanovení § 77 zákona č. 458/2000 Sb. stavebním úřadem je zřejmé z posouzení obsahu odst. 4 a odst. 5 tohoto zákonného ustanovení. Soukromoprávní zájmy provozovatele SZTE jsou totiž chráněny ustanovením odst. 5 („*veškeré vyvolané jednorázové náklady na provedení těchto změn a rovněž takové náklady spojené s odpojením od rozvodného tepelného zařízení ... uhradí ten, kdo změnu nebo odpojení od rozvodného tepelného zařízení požaduje*“). Pokud by smyslem úpravy odst. 4 měla být jen ochrana soukromoprávního zájmu provozovatele SZTE, bylo by toto ustanovení již nadbytečné. Z toho je patrné, že smyslem úpravy odst. 5 je právě ochrana veřejného zájmu na tom, aby i po odpojení zůstala SZTE funkční, nikoli soukromého zájmu jejího provozovatele.

K tomu na doplnění odvolatel dodává, že ačkoli stavební úřad připouští, že stavebník bude povinen hradit náklady spojené s odpojením stavebního objektu od SZTE, neshledává jako vadu stavebníkem předloženého energetického posudku tu skutečnost, že tyto náklady nejsou v plné výši kalkulovány do celkových nákladů na zřízení nového zdroje tepla, což ve svém důsledku nový zdroj tepla ekonomicky zvýhodňuje (viz výše ad b).

ad d):

Stavební úřad v napadeném rozhodnutí na straně 15 a následně na stranách 19 až 21 rozebírá obsah platných územních ekonomických koncepcí („**ÚEK**“) v daném území. Konstatuje absenci ÚEK města Šternberk. Z ÚEK Olomouckého kraje stavební úřad cituje pasáže, z nichž plyne, že strategickým záměrem příslušné ÚEK je udržení co největšího rozsahu soustav SZTE v kraji, když udržení tohoto stavu je ohroženo několika negativními trendy snižujícími konkurenceschopnost SZTE. Ačkoli toto není

výslovně stavebním úřadem citováno, je patrné, že jedním z takových negativních vlivů je právě tendence odpojování stavebních objektů od SZTE, často za podmínek, které neodpovídají příslušné zákonné úpravě (zejména nedoložení ekonomické nepřijatelnosti zachování SZTE).

Zvýše uvedeného stavební úřad dovozuje, že ÚEK Olomouckého kraje požadavek na povinné připojení koncového uživatele k SZTE výslovně nestanoví, tedy odpojení stavebního objektu od SZTE v rámci stavby není s ÚEK Olomouckého kraje v rozporu.

Odvolatel nesouhlasí s tím, jakým způsobem stavební úřad hodnotí obsah ÚEK Olomouckého kraje. Z obsahu ÚEK nepochybně vyplývá, že SZTE je jednoznačně preferovaným způsobem vytápění, a to zejména s ohledem na ochranu ovzduší. Z ÚEK pak rovněž vyplývá zájem kraje na zachování vytápění ze SZTE v co možná největším rozsahu, a to včetně eliminace „negativních trendů“, které mohou snížit konkurenceschopnost SZTE jako preferovaného způsobu vytápění. Z toho dle odvolatele zcela zřetelně plyne, že stavba zahrnující odpojení stavebního objektu od SZTE - zvláště pak v situaci, kdy je prokázáno, že zásobování teplem ze SZTE je ekonomicky výhodnější než navrhovaný zdroj tepla - je v příkrém rozporu s ÚEK Olomouckého kraje, a takovou stavbu nelze proto pro rozpor s § 77 odst. 5 zákona č. 458/2000 Sb. povolit.

Úvaha stavebního úřadu o tom, že ÚEK ze své povahy nemůže obsahovat závazné podmínky pro stavby („nemůže obsahovat požadavek na povinné připojení k SZTE“), kterou stavební úřad činí na základě závěrů rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 Ao 1/2005, je podle názoru odvolatele nepatřičná a jde o nepřipustné rozšíření výkladu. Požadavek souladu způsobu dodávky tepla s ÚEK vyplývá přímo ze zákona (právě z § 77 odst. 5 zákona č. 458/2000 Sb.). Uplatnění tohoto požadavku v rámci stavebního řízení o povolení změny způsobu vytápění tedy není „uložením povinnosti nad rámec zákona“, nýbrž respektováním platných a účinných právních předpisů.

Konec citace.

Na závěr navrhuje, aby odvolací orgán napadené stavební povolení zrušil a věc vrátil Stavebnímu úřadu MěÚ Šternberk k novému projednání.

Opatřením ze dne 13. 7. 2020 Stavební úřad MěÚ Šternberk vyrozuměl ostatní účastníky řízení o podaném odvolání a provedl doplnění řízení podle ust. § 86 odst. 2 správního řádu. Stanovisko k odvolání podalo Společenství vlastníků jednotek pro dům Uničovská 2133/84, Šternberk (dále jen SVJ), zastoupené Bc. Martinou Hiclovou, v němž uvádí, že odvolatel ve svém odvolání uplatňuje námitky vůči energetickému posudku Ing. Tomáše Nováka v jeho aktualizovaném znění ze dne 12. 12. 2019, konkrétně a) jeho údajný rozpor s právními předpisy, b) jeho údajný rozpor s Metodickou pomůckou Ministerstva životního prostředí ČR k hodnocení ekonomické přijatelnosti využití tepla ze SZTE nebo zdroje energie, který není stacionárním zdrojem, a c) jeho údajné zjevné faktické nedostatky. Souhlasí s názorem Stavebního úřadu MěÚ Šternberk, že stavební úřad ani případně odvolací orgán nejsou oprávněni ke kontrole věcné správnosti znaleckého posudku. Úkolem stavebního úřadu je kontrolovat, zda je energetický posudek zpracován v souladu s právními předpisy a zda jsou vstupní údaje kontrolovatelné. V předchozím rozhodnutí o odvolání uvedl odvolací orgán výhrady vůči energetickému posudku, které měl Stavební úřad MěÚ Šternberk posoudit. V novém projednání věci stavebník doložil aktualizovaný energetický posudek Ing. Tomáše Nováka ze dne 12. 12. 2019, který reagoval na námitky odvolacího orgánu, přičemž odvolacím orgánem namítané nedostatky byly

dle názoru stavebníka zhojeny. Zbývající námitky odvolatele proti aktualizovanému posudku Ing. Tomáše Nováka jsou zcela zjevně mimo meze účastnických práv odvolatele. Stavebník je oprávněn provést stavební úpravy spočívající ve změně vytápění jen na základě stavebního povolení vydaného ve stavebním řízení. Tzn., že žádost o změnu dokončené stavby bylo třeba projednat v řízení dle ust. § 108 a násl. stavebního zákona, v němž mohl odvolatel ve smyslu ust. § 114 odst. 1 tohoto zákona uplatňovat práva účastníka řízení. Podle tohoto ustanovení může účastník řízení uplatnit námitky proti projektové dokumentaci, způsobu provádění a užívání stavby nebo požadavkům dotčených orgánů, pokud je jimi přímo dotčeno jeho vlastnické právo nebo právo založené smlouvou provést stavbu nebo opatření nebo právo odpovídající věcnému břemenu k pozemku nebo stavbě. Účastník řízení ve svých námitkách uvede skutečnosti, které zakládají jeho postavení jako účastníka řízení, a důvody podání námitek; k námitkám, které překračují rozsah uvedený ve větě první a druhé, se nepřihlíží. Citované ustanovení tedy neopravňuje účastníka řízení k podání jakýchkoliv námitek, ale jen takových, které jsou spojeny s přímým dotčením na právech zakládajících jeho účastenství. Námitky, směřující proti údajné věcné nesprávnosti energetického posudku, však nejsou námitkami, které by byly spojeny s přímým dotčením práv odvolatele jako účastníka řízení. K tomu stavebník odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 9. 2014, spis. zn. 10 As 84/2014, dle něhož (zkráceně) provozovatel SZTE není účastníkem řízení na základě posuzování ekonomické přijatelnosti změny způsobu vytápění pro stavebníka. Stavební úřad se proto s námitkami odvolatele směřujícími k údajné nesprávnosti energetického posudku vypořádal zcela správně. Jelikož s ohledem na uvedenou judikaturu odvolateli tyto námitky nepřísluší, nebyl Stavební úřad MěÚ Šternberk ani povinen zabývat se odvolatelem předloženým energetickým posudkem.

Odvolatel dále namítá, že ve stavebním řízení nebyla stavebníkem předložena dohoda ve smyslu ust. § 77 odst. 4 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen energetický zákon), tudíž v řízení nebyly dodrženy podmínky pro odpojení od SZTE z hlediska energetického zákona. I tato námitka, kterou odvolatel uplatňuje opakovaně, odvolateli nepřísluší, viz odůvodnění předchozího rozhodnutí odvolacího orgánu a v něm uvedený rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 4. 2019, spis. zn. 6 As 304/2018. I kdyby příslušela, jedná se o námitku, která v tomto řízení nemůže obstát. Smyslem ust. § 77 odst. 4 energetického zákona je totiž stanovení podmínek pro zřízení a provozování náhradního nebo jiného zdroje tepelné energie bez současného odpojení odběrného místa od soustavy centrálního zásobování, nikoliv stanovení podmínek pro vybudování nového zdroje tepelné energie se současným odpojením odběrného místa od SZTE (k tomu jsou stanoveny podmínky v ust. § 77 odst. 5 tohoto zákona). Smyslem zákonem vyžadované dohody je totiž nepochybně úprava právních vztahů stavebníka a dodavatele tepelné energie za situace, kdy by měla být možnost dodávání tepelné energie ze SZTE do jisté míry zachována. Dále odkazuje na závěry v komentovaném energetickém zákoně od Zdeňka Zdvihala a kol., 1. vydání, nakladatelství C. H. Beck 2019, „s. 1496“. Odvolatel nemůže být úspěšný ve svém pokusu dosáhnout stanovení další podmínky pro vydání stavebního povolení ve smyslu ust. § 77 odst. 4 energetického zákona, neboť vyžadování předložení dohody s odvolatelem by znamenalo nepřijatelné omezování přiměřené svobody volby systému vytápění. V praxi by to pak vedlo k tomu, že by nikdy k odpojení od SZTE nemohlo dojít, protože každé takové odpojení by potenciálně mohlo ovlivnit provoz rozvodného tepelného zařízení, tudíž by v každém jednotlivém případě musela být vyžadována dohoda s dodavatelem

tepelné energie, k jejímuž uzavření by však nikdy nedošlo, neboť by to bylo v rozporu s ekonomickými zájmy dodavatele tepelné energie.

V dalším odvolatel namítá, že závazné stanovisko dotčeného orgánu ochrany ovzduší nedostatečným způsobem hodnotilo stavebníkem předložený energetický posudek. Vzhledem k tomu, že se jedná opět o námitku směřující ke zpochybnění správnosti energetického posudku, stavebník k tomu konstatuje, že stejně jako v případě výše uvedených námitek, tyto námitky odvolateli nepřísluší. Nad rámec uvedeného stavebník zdůrazňuje, že platnost závazného stanoviska dotčeného orgánu ochrany ovzduší byla potvrzena rozhodnutím Odboru životního prostředí a zemědělství Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 13. 5. 2019. Energetický posudek byl též přezkoumán Státní energetickou inspekcí, jak je uvedeno v odůvodnění napadeného rozhodnutí, přičemž s ohledem na závěry Státní energetické inspekce nepochybně lze na energetický posudek pohlížet jako na správný. Z tohoto důvodu se stavebník domnívá, že námitky odvolatele by nemohly být úspěšné, ani kdyby byly přípustné.

K části C. odvolání reaguje na bod ad d), v níž odvolatel polemizuje se způsobem, jakým se Stavební úřad MěÚ Šternberk vypořádal s Územní energetickou koncepcí Olomouckého kraje, když odkazuje na obsah této územní energetické koncepce, která konstatuje, že SZTE je jednoznačně preferovaným způsobem vytápění, z čehož odvolatel dovozuje, že předmětnou stavbu by nemělo být možné povolit. K tomu stavebník poukazuje na závěr v rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 9. 11. 2011, spis. zn. 59 A 68/2010, že z územní energetické koncepce nelze dovodit právo stěžovatelky dodávat do předmětného bytového domu tepelnou energii. I když Územní energetická koncepce Olomouckého kraje obecně konstatuje, že SZTE je preferovaným způsobem vytápění, rozhodně to neznámá, že by nemělo být možné změnu vytápění provést, nebo že by snad zákonem stanovené podmínky měly být vykládány účelově k tíži stavebníka. Dále se odkazuje na výše uvedený komentovaný energetický zákon od Zdeňka Zdvihala a kol., 1. vydání, jehož autoři v tomto ohledu plně souzní se stanoviskem, že není přijatelné, aby takové právní následky ve smyslu omezení volby způsobu vytápění či dodávky tepelné energie měla v zásadě toliko územní energetická koncepce.

Na závěr stavebník navrhuje, aby odvolací orgán odvolání dle ust. § 90 odst. 5 správního řádu zamítl a napadené stavební povolení potvrdil.

Po takto doplněném řízení Stavební úřad MěÚ Šternberk, v souladu s ust. § 88 odst. 1 správního řádu, postoupil dne 7. 9. 2020 odvolání spolu se správním spisem k rozhodnutí nadřízenému orgánu – Krajskému úřadu Olomouckého kraje, Odboru strategického rozvoje kraje (dále jen Odbor SR KÚOK nebo též odvolací orgán).

Pro vydání napadeného stavebního povolení bylo podkladem i souhlasné závazné stanovisko Odboru životního prostředí MěÚ Šternberk, jako dotčeného orgánu na úseku ochrany ovzduší, č.j. MEST 158994/2017, ze dne 21. 11. 2017, když v předchozím odvolacím řízení postupem dle ust. § 149 odst. 6 správního řádu byla Odborem životního prostředí a zemědělství Krajského úřadu Olomouckého kraje (dále jen OŽPZ KÚOK) dne 13. 5. 2019, pod č.j. KUOK 48828/2019, platnost tohoto závazného stanoviska potvrzena. Tím OŽPZ KÚOK v posledním stupni de facto vydal závazné stanovisko orgánu ochrany ovzduší k předmětné věci. Jelikož společnost AHP 3T s.r.o., zastoupená Mgr. Dušanem Zachem, advokátem, podala odvolání, které směřuje i proti obsahu tohoto závazného stanoviska OŽPZ KÚOK, tak Odbor SR KÚOK ve smyslu ust. § 4 odst. 10 stavebního zákona předal dne 23. 9. 2020, pod č.j. KUOK 102997/2020, napadené závazné stanovisko nadřízenému orgánu k přezkumnému řízení Ministerstvu

životního prostředí. Dne 10. 11. 2020 obdržel Odbor SR KÚOK doplnění podkladů do odvolacího řízení: závazné stanovisko k žádosti odvolacího správního orgánu o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska č.j. MZP/2020/570/1738, ze dne 10. 11. 2020, od Ministerstva životního prostředí, o potvrzení platnosti předmětného závazného stanoviska OŽPZ KÚOK ze dne 13. 5. 2019 se závěrem, že OŽPZ KÚOK vydal napadené závazné stanovisko v souladu s příslušnými ustanoveními zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o ochraně ovzduší), a toto stanovisko je věcně správné a v souladu s požadavky tohoto zákona, přičemž námitky odvolatele nejsou důvodné a Ministerstvo životního prostředí se plně ztotožňuje se stanoviskem orgánu ochrany ovzduší krajského úřadu.

O této skutečnosti Odbor SR KÚOK pod č.j. KUOK 126391/2020, dne 25. 11. 2020, vyrozuměl účastníky řízení a v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu, jim dal možnost vyjádřit se k novým podkladům pro rozhodnutí o odvolání, kterým je výše uvedené opatření o přezkoumání předmětného závazného stanoviska, přičemž jim k tomu stanovil lhůtu s tím, že rozhodnutí o odvolání bude vydáno nejdříve po 10 dnech ode dne doručení této písemnosti. Této možnosti žádný z účastníků řízení nevyužil.

Přezkoumávání správního rozhodnutí v odvolacím řízení je upraveno v ust. § 89 a následných správního řádu. Z této právní úpravy vyplývá, že správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí se přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží. Tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem. Přitom je odvolací správní orgán oprávněn věc posuzovat samostatně, jak po stránce právní, tak i po stránce skutkové, přičemž je povinen zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Nemůže se tedy omezovat pouze na to, co tvrdí účastníci řízení a rovněž není závislý na zjištění a hodnocení správního orgánu prvního stupně.

Jestliže odvolací správní orgán dojde k závěru, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy nebo že je nesprávné, napadené rozhodnutí nebo jeho část zruší a řízení zastaví, eventuálně napadené rozhodnutí či jeho část zruší a věc vrátí k novému projednání správnímu orgánu, jenž rozhodnutí vydal, popřípadě též napadené rozhodnutí či jeho část změní. Jestliže odvolací správní orgán změní nebo zruší napadené rozhodnutí jen zčásti, ve zbytku je potvrdí. Neshledá-li však odvolací správní orgán v přezkoumávaném rozhodnutí a ani v řízení, které mu předcházelo, nedostatky takové povahy, že by napadené rozhodnutí bylo nutno považovat za nezákonné či nesprávné, odvolání zamítne a napadené rozhodnutí potvrdí.

V souvislosti s výše uvedeným se Odbor SR KÚOK předně zabýval otázkou přípustnosti a včasnosti odvolání podaného společností AHP 3T s.r.o., zastoupenou Mgr. Dušanem Zachem, advokátem, přičemž zjistil následující skutečnosti. Napadené rozhodnutí Stavebního úřadu MěÚ Šternberk bylo právnímu zástupci odvolatelky doručeno dne 11. 6. 2020 prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky, v souladu s ust. § 19 odst. 1 správního řádu. Od tohoto dne pak počala plynout patnáctidenní lhůta pro podání odvolání, jejíž konec připadnul na den 26. 6. 2020. Tento den byl posledním, kdy mohla odvolatelka podat odvolání tak, aby bylo podáno v zákonné lhůtě, přičemž ho musela podat u příslušného orgánu, tj. Stavebního úřadu MěÚ Šternberk, který napadené rozhodnutí vydal, buď osobně, nebo poštovní zásilkou

v této lhůtě podanou. V daném případě bylo podáno odvolání společností AHP 3T s.r.o., zastoupenou Mgr. Dušanem Zachem, advokátem, dne 25. 6. 2020, tedy jedná se o odvolání včasné, podané účastníkem řízení v zákonem stanovené lhůtě 15 dnů.

Současně se jedná o odvolání přípustné, neboť je podala účastnice řízení, kteréžto postavení jí náleží dle ust. § 109 písm. f) stavebního zákona a ust. § 76 odst. 5 písm. a) energetického zákona, jako držiteli licence na rozvod tepelné energie (soustavy zásobování tepelnou energií), v souvislosti s právem provozovat na cizích nemovitostech rozvodná tepelná zařízení, dotčené předmětnou stavbou, vzhledem k možnému přímému dotčení na jejím právu odpovídajícímu věcnému břemenu.

Odbor SR KÚOK přezkoumal soulad odvoláním napadeného rozhodnutí s právními předpisy, jak to stanoví ust. § 89 odst. 2 správního řádu. Vycházel především ze správního spisu Stavebního úřadu MěÚ Šternberk, který se týká a souvisí s předmětnou věcí rozhodnutí o stavebním povolení na změnu dokončené stavby „bytového domu ve Šternberku č.p. 2133, ul. Uničovská 84,... spočívající v provedení stavebních úprav sušárny v 1.PP se vznikem vlastního tepelného zdroje a odpojení od centrálního zdroje tepla“ na pozemcích parc. č. 3508/13 a 3508/2, oba k.ú. Šternberk.

Ze shromážděných podkladů, na základě přezkoumání napadeného rozhodnutí podle ust. § 89 odst. 2 správního řádu, odvolací orgán zjistil tyto následující podstatné skutečnosti, které pro posouzení věci považuje za rozhodné.

Předmětem stavebního povolení byla změna ve způsobu vytápění, spočívající v provedení nového vlastního zdroje tepla pro bytový dům na ulici Uničovská č.p. 2133, Šternberk, za následného odpojení od současného zdroje tepelné energie, tedy stávající centrální kotelny provozované společností AHP 3T s.r.o. Nový zdroj tepelné energie vznikne instalací 2 plynových kondenzačních kotlů Buderus Logamax plus, oba o výkonu 47,9 kW, tedy celkovém max. výkonu 95,8 kW v místnosti bývalé mandlovny v 1. podzemním podlaží (PP) osmipodlažního bytového domu, který je dosud zásobován tepelnou energií z centrálního zdroje. Palivem bude zemní plyn, na který budou kotle napojeny ze stávajících rozvodů v 1. PP. Odvod spalin bude novým tříšložkovým fasádním systémovým komínem (vně objektu u severní štítové stěny o průměru plast 110 mm + nerez 160 mm o výšce cca 26 m), vyvedený nad úroveň střešního pláště objektu bytového domu. Příprava teplé vody bude centrálně nepřímotopným zásobníkem Buderus Logalux o objemu 500 l. K odpojení od současné SZTE dojde u stávajícího potrubí topné vody i teplé vody tak, že tato potrubí vedená v č.p. 2133 do č.p. 2134 budou ponechána stávající bez úprav. Dvě samostatné odbočky do domu č.p. 2133 (pro stoupačky) budou zaslepeny. Potrubí v domě č.p. 2133 za hlavními uzávěry budou dále demontována včetně stávajícího měřiče tepla, který bude předán provozovateli SZTE.

Dle ust. § 16 odst. 7 zákona o ochraně ovzduší, je právnická a fyzická osoba povinna, je-li to technicky možné, u nových staveb nebo při změnách stávajících staveb využít pro vytápění teplo ze soustavy zásobování tepelnou energií nebo zdroje, který není stacionárním zdrojem. Tato povinnost se nevztahuje na rodinné domy a stavby pro rodinnou rekreaci a na případy, kdy energetický posudek prokáže, že využití tepla ze soustavy zásobování tepelnou energií nebo zdroje energie, který není stacionárním zdrojem, není pro povinnou osobu ekonomicky přijatelné. Přitom dle ust. § 9a odst. 2 písm. a) zákona č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o hospodaření energií), energetický posudek je možné zajistit také

pro posouzení ekonomické přijatelnosti využití tepla ze soustavy zásobování tepelnou energií nebo zdroje energie, který není stacionárním zdrojem, v souladu se zvláštním právním předpisem – zákonem o ochraně ovzduší.

Dle ust. § 9a odst. 3 písm. b) zákona o hospodaření energií musí být energetický posudek zpracován v souladu s prováděcím právním předpisem podle odstavce 5. Dále podle ust. § 9a odst. 5 tohoto zákona obsah energetického posudku, způsob zpracování energetického posudku a jeho rozsah stanoví prováděcí právní předpis. Tím je vyhláška č. 480/2012 Sb., o energetickém auditu a energetickém posudku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen vyhláška č. 480/2012 Sb.).

Z předchozích dvou odstavců vyplývá, že energetický posudek, nevyjímaje projektovou dokumentaci, je stěžejním podkladem pro rozhodnutí stavebního úřadu o stavebním povolení. Přitom stavební úřad ani odvolací orgán nejsou oprávněni ke kontrole věcné správnosti znaleckého posudku, musí však posoudit, zda byl zpracován v souladu s právními předpisy a zda jsou vstupní údaje kontrolovatelné.

K žádosti o vydání stavebního povolení na předmětnou stavbu byl mj. přiložen energetický posudek evid. č. 117015.1, ze dne 23. 8. 2018, vypracovaný Ing. Tomášem Novákem, energetickým specialistou, č. osvědčení 1590 (předložený dne 12. 12. 2019). Odvolací orgán se tedy zabýval, zda tento energetický posudek svým rozsahem a obsahem odpovídá ust. § 9a odst. 3 zákona o hospodaření energií a § 7 a přílohám č. 5 a 6 vyhlášky č. 480/2012 Sb. Přitom zjistil v energetickém posudku tyto nedostatky:

- V posudku je uvažován jednorázový náklad na odpojení od SZTE pouze jako „náklady celkem na revize předávací stanice za 20 let“. Avšak do jednorázového nákladu na odpojení od SZTE v daném případě patří také min. náklady na demontáž stávajících rozvodů od SZTE v předmětném domě č.p. 2133, tj. potrubí topné vody, potrubí teplé vody a cirkulace včetně zaslepení těchto potrubí u odboček do domu č.p. 2133, dále odpojení související elektroinstalace s měřením a regulací, včetně vyregulování tepelné soustavy po odpojení odběratele.
- Investiční náklady by měly být dle metodické pomůcky Ministerstva životního prostředí k hodnocení ekonomické přijatelnosti využití tepla ze soustavy zásobování tepelnou energií nebo zdroje energie, který není stacionárním zdrojem (dále jen metodická pomůcka MŽP), doložené položkovým rozpočtem garantovaných dodavatelem. Zpracovatel posudku v bodě „2.1. Seznam podkladů pro vypracování EP“ mj. uvádí „položkový rozpočet na vybudování plynové kotelny pro vytápění a ohřev TV“. Tento položkový rozpočet ale není součástí správního spisu – nebyl Stavebnímu úřadu MěÚ Šternberk předložen. Všechny posudkem deklarované vstupní údaje a hodnoty musí být přezkoumatelné. Tedy není zřejmé, jak zpracovatel posudku dospěl k „investičním výdajům projektu celkem“ 1 068 437 Kč (na str. 13 v části 2.2.2. „Výsledky ekonomického vyhodnocení – instalace plynové kotelny“, čímž jsou tyto investiční náklady nepřezkoumatelné (mj., i zda bylo počítáno s reinvesticí a po jaké době).
- Z posudku od jeho části 2.2.2. dále není zřejmé, zda uvedené částky v Kč jsou bez DPH nebo s DPH.
- V rozporu s ust. § 7 odst. 3 písm. b) vyhlášky č. 480/2012 Sb. zjištění energetického specialisty neobsahuje hodnocení ekonomické proveditelnosti, které se provádí způsobem, který je uveden v příloze č. 5 k této vyhlášce. Z posudku totiž není vůbec zřejmé, jak jeho zpracovatel např. dospěl ke kritériu

čisté současné hodnoty (NPV) nebo ke kritériu vnitřní výnosové procento (IRR). Sice jsou vypsány dle této přílohy č. 5 příslušné výpočtové vzorečky, ale již nejsou uvedeny tyto vzorečky s přezkoumatelně dosaženými požadovanými údaji. Pak jsou až výsledky ekonomického hodnocení uvedené v tabulce dle bodu 2. této přílohy. Uvedený výpočet pomocí vzoreček tedy v předmětném posudku chybí.

- Část 2.2.2. „Výsledky ekonomického vyhodnocení – instalace plynové kotelny“ na str. 13, včetně nedatovaného dodatku, předloženého Stavebnímu úřadu MěÚ Šternberk dne 29. 1. 2020, které se dle přílohy 5 vyhlášky č. 480/2012 Sb. uvádí v tabulce dle bodu 2. této přílohy, jsou z části v rozporu s touto vyhláškou, protože u „Provozních nákladů celkem“ a jejich všech podpoložek (nákladů na energii, nákladů na opravu a údržbu, ostatní provozní náklady atd.) je nesprávně uvedená jednotka: místo správných „Kč/rok“ je uvedena jen „Kč“.

K tomu ještě odvolací orgán doplňuje, že energetický posudek, jako právním předpisem stanovený dokument, jež má taxativně stanovené náležitosti dle ust. § 6 vyhlášky č. 480/2012 Sb., není možno doplňovat samostatnými dodatky – jednotlivými listy bez autorizování energetickým specialistou a bez uvedení dne zpracování (v daném případě byly dodatky energetickým specialistou pouze podepsány). Každý dodatek musí být energetickým specialistou autorizován otiskem jeho razítka.

- Dále v uvedené tabulce „Výsledky ekonomického vyhodnocení“ jsou sice řádky „náklady na energii 188 859 Kč“, „náklady na opravu a údržbu 4851 Kč“, „osobní náklady (mzdy, pojistné)“ 4750 Kč, „ostatní provozní náklady“ 1 000 Kč a „náklady na emise a odpady“ 6500 Kč, avšak není zřejmé, jak k těmto údajům zpracovatel energetického posudku dospěl, co tedy bylo podkladem k takovýmto údajům?. Např. náklady na energii by měly mj. vycházet z výpočtu spotřeby el. energie dle příkonů navržených jednotlivých čerpadel a kotlů.

Z uvedeného je zřejmé, že všechny tyto nedostatky podané žádosti (nepřezkoumatelnost předmětného energetického posudku) nebylo možno pominout a bez jejich odstranění nebylo možno ve věci rozhodnout, neboť to mohlo mít podstatný vliv na další průběh řízení. Zásada zákonnosti přitom musí být uplatňována nejen při vydávání rozhodnutí, ale i v průběhu celého správního řízení. Za této situace byl Stavební úřad MěÚ Šternberk povinen u vad energetického posudku postupovat dle ust. § 45 odst. 2 správního řádu a takto vyzvat žadatele, aby nedostatky žádosti ve stanovené lhůtě odstranil a poučit ho o důsledcích, pokud vady žádosti neodstraní. Tuto povinnost však Stavební úřad MěÚ Šternberk nesplnil a proto vydal rozhodnutí, které nevychází ze spolehlivě zjištěného stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a takto postupoval v rozporu s ust. § 3 správního řádu.

Dále odvolací orgán uvádí, že projektová dokumentace, jako povinná příloha k žádosti o vydání stavebního povolení, musí mít náležitosti uvedené v ust. § 111 stavebního zákona a § 2 a příloze č. 12 vyhlášky č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb, ve znění pozdějších předpisů (dále jen vyhláška č. 499/2006 Sb.). V tomto ohledu pak bylo odvolacím orgánem zjištěno následující:

- V části A. průvodní zpráva je v bodě „A.4.k) Orientační náklady stavby“ uvedeno, že „Předpokládané investiční náklady stavby: 1.100.000 Kč“. Není vůbec zřejmé, kde projektant k uvedené hodnotě přišel, tzn. takto uvedené náklady jsou nepřezkoumatelné. Navíc tyto náklady stavby nekorespondují s „Investičními výdaji projektu celkem“ v předmětné tabulce „Výsledky ekonomického vyhodnocení“ v předmětném energetickém posudku.

Z uvedeného je opět zřejmé, že tyto nedostatky podané žádosti nebylo možno pominout a bez jejich odstranění nebylo možno ve věci rozhodnout, neboť to mohlo mít podstatný vliv na další průběh řízení. Zásada zákonnosti přitom musí být uplatňována nejen při vydávání rozhodnutí, ale i v průběhu celého správního řízení. Za této situace byl Stavební úřad MěÚ Šternberk povinen u vad projektové dokumentace opět postupovat dle ust. § 45 odst. 2 správního řádu a takto vyzvat žadatele, aby nedostatky žádosti ve stanovené lhůtě odstranil a poučit ho, že jinak bude řízení zastaveno. Tuto povinnost však Stavební úřad MěÚ Šternberk nesplnil a proto vydal rozhodnutí, které nevychází ze spolehlivě zjištěného stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a takto postupoval opět v rozporu s ust. § 3 správního řádu.

Dle ust. § 77 odst. 5 energetického zákona změna způsobu dodávky nebo změna způsobu vytápění může být provedena pouze na základě stavebního řízení se souhlasem orgánů ochrany životního prostředí a v souladu s územní energetickou koncepcí. Odvolací orgán ověřil, zda byly splněny všechny tři podmínky tohoto ustanovení, který je v daném případě speciálním předpisem vůči stavebnímu zákonu.

Že bylo vedeno stavební řízení, je nepochybné. Stavební úřad MěÚ Šternberk v tomto řízení předloženou žádost o změnu výroby tepelné energie a odpojení od dosavadního systému centrálního zdroje vytápění posoudil v součinnosti s dotčenými orgány, kterými v daném případě byl Odbor životního prostředí MěÚ Šternberk jako orgán ochrany ovzduší, Krajská hygienická stanice Olomouckého kraje a Hasičský záchranný sbor Olomouckého kraje.

V novém projednání věci Stavební úřad MěÚ Šternberk již dostatečně posoudil soulad předmětné stavby s Územní energetickou koncepcí Olomouckého kraje (město Šternberk nemá svou územní energetickou koncepci a ani nemá povinnost ji mít, ale naopak tuto povinnost má Olomoucký kraj), přičemž se odvolací orgán s jeho odůvodněním, uvedeným v odůvodnění napadeného rozhodnutí na str. 20 a 21 ztotožňuje. Správný je závěr tohoto posouzení, že předmětný záměr není v rozporu s návrhovou částí koncepce budoucího vývoje nakládání s energií Olomouckého kraje vymezenou základními rozvojovými cíli, definovanou možnými nástroji k jejich dosažení.

K námitkám odvolatelky, týkajících se údajů uvedených v předloženém energetickém posudku, odvolací orgán uvádí:

Dle ust. § 114 odst. 1 stavebního zákona může účastník řízení uplatnit námitky proti projektové dokumentaci, způsobu provádění a užívání stavby nebo požadavkům dotčených orgánů, pokud je jimi přímo dotčeno jeho vlastnické právo nebo právo založené smlouvou provést stavbu nebo opatření nebo právo odpovídající věcnému břemenu k pozemku nebo stavbě. Osoba, která je účastníkem řízení podle zvláštního právního předpisu, může ve stavebním řízení uplatňovat námitky pouze v rozsahu, v jakém je projednáváním záměrem dotčen veřejný zájem, jehož ochranou se podle zvláštního právního předpisu zabývá. Účastník řízení ve svých námitkách uvede skutečnosti, které zakládají jeho postavení jako účastníka řízení, a důvody podání námitek; k námitkám, které překračují rozsah uvedený ve větě první a druhé, se nepřihlíží. Účastník řízení byl takto oprávněn vznášet pouze námitky, kterými poukáže na dotčení svých práv. V daném případě odvolatelka společnost AHP 3T s.r.o., zastoupená Mgr. Dušanem Zachem, advokátem, mohla uplatňovat pouze právo odpovídající věcnému břemenu provozovat v bytovém domě na ulici Uničovská 84, č.p. 2133, ve Šternberku tepelné zařízení umístěné v tomto domě.

Vypořádání námitek společnosti AHP 3T s.r.o., zastoupené Mgr. Dušanem Zachem, advokátem, na dodržení energetického zákona ve věci zpracovaného energetického posudku se odvolací orgán odkazuje na výše uvedená jeho zjištění nedostatků v předmětném energetickém posudku.

Odvolací orgán dále opakovaně sděluje, že změna způsobu vytápění z pohledu energetického a stavebního zákona byla správně provedena na základě stavebního povolení. Toto však není nijak vázáno na soukromoprávní smluvní vztah mezi odběratelem tepelné energie a jejím dodavatelem. Stavební úřad MěÚ Šternberk vydaným rozhodnutím pouze deklaroval, že záměr žadatele na změnu výroby a rozvodu tepelné energie tak, jak byl předložen, je možné z hlediska stavebního i energetického zákona realizovat. Soukromoprávní vztahy mezi dodavatelem a odběratelem, spočívající ve způsobu ukončení smlouvy na odběr tepelné energie, stejně jako na dohodě o ceně za jednorázové náklady spojené s odpojením od SZTE, je na těchto dvou dotčených subjektech.

Námítky odvolání, uvedené v části iii., jsou irelevantní, protože uvedené ust. § 77 odst. 4 energetického zákona se výhradně týká odběratele, který jím zůstává i nadále, pro případy, kdy se řeší propojení rozvodu tepelné energie (SZTE) s náhradním nebo jiným zdrojem tepelné energie. V předmětném případě se neřeší propojení, ale odpojení od SZTE.

K námitce na postup orgánu ochrany ovzduší při posuzování energetického posudku v souvislosti s metodickou pomůckou MŽP a k názoru odvolatelky, že orgán ochrany ovzduší je kompetentní ke kontrole energetických posudků, nejprve odvolací orgán opakovaně konstatuje, že ke kontrole energetického posudku je příslušná Státní energetická inspekce (SEI), jako správní úřad podřízený Ministerstvu průmyslu a obchodu, nikoli orgán ochrany ovzduší. Uvedená námitka byla opět posouzena jako nedůvodná, převyšující ust. § 114 odst. 1 stavebního zákona.

Nad rámec k tomu odvolací opakovaně cituje z rozsudku Nejvyššího správního soudu 10 As 84/2014: „[47] *Posouzení ekonomické přijatelnosti jiného způsobu vytápění z hlediska zákona o ochraně ovzduší je třeba odlišit od posuzování vlivů změny tepelného zdroje na kvalitu ovzduší. Vliv změny stavby na kvalitu ovzduší primárně posuzuje příslušný dotčený orgán státní správy a své posouzení promítá do svého stanoviska předkládaného ve stavebním řízení. Příslušný správní orgán zajišťující ochranu ovzduší však není povolán k tomu, aby posuzoval ekonomickou přijatelnost navrhované změny. O splnění podmínky ekonomické nepřijatelnosti dosavadního zásobování teplem ze SZTE a ekonomicky výhodnějším zásobování teplem z vlastního zdroje stavebníka je povinen si učinit úsudek stavební úřad.*“

Z výše uvedeného je zřejmé, že prvoinstanční rozhodnutí Stavebního úřadu MěÚ Šternberk bylo vydáno v rozporu se správním řádem, vyhláškou č. 499/2006 Sb., a vyhláškou č. 480/2012 Sb., čímž bylo porušeno i ust. § 2 odst. 1 správního řádu, neboť Stavební úřad MěÚ Šternberk vydal rozhodnutí, které není v souladu se zákony a ostatními právními předpisy, a které porušuje zásadu materiální pravdy, jelikož nevychází ze skutečného spolehlivě zjištěného stavu věci.

Na podkladě takto zjištěných skutečností pak odvolací orgán dospěl k závěru, že nelze potvrdit rozhodnutí Stavebního úřadu MěÚ Šternberk ze dne 9. 6. 2020 a rozhodl, jak ve výroku I. uvedeno, s použitím ust. § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu napadené

rozhodnutí zrušil a věc vrátil zpět Stavebnímu úřadu MěÚ Šternberk k novému projednání.

Pro účely oznamování tohoto rozhodnutí pak Odbor SR KÚOK převzal vymezení účastníků z napadeného rozhodnutí Stavebního úřadu MěÚ Šternberk, přičemž vymezení účastníků řízení zkontroloval dle aktuálního stavu vlastníků předmětných bytových domů s vymezenými bytovými jednotkami v katastru nemovitostí.

Poté, co toto rozhodnutí nabude právní moci, vyzve Stavební úřad MěÚ Šternberk žadatele k doplnění podkladů řízení dle výše uvedeného. V tomto řízení Stavební úřad MěÚ Šternberk na základě shromážděných podkladů ve věci znovu rozhodne, přičemž bude muset vycházet ze spolehlivě zjištěného stavu věci, rozhodovat v souladu se zákony a jinými obecně závaznými právními předpisy a u každého doplněného podkladu řízení vždy dá účastníkům řízení možnost, aby se mohli k němu vyjádřit, popřípadě mohli navrhnout jeho doplnění. Přitom bude vázán v tomto rozhodnutí vyjádřeným právním názorem odvolacího orgánu, pokud nenastanou nové právně významné skutečnosti.

Poučení účastníků

Proti tomuto rozhodnutí se podle ust. § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat. Rozhodnutí odvolacího správního orgánu je v právní moci, jestliže bylo oznámeno všem odvolatelům a účastníkům uvedeným v ust. § 27 odst. 1 správního řádu.

Účastníci řízení, kterým se toto rozhodnutí doručuje do vlastních rukou:

1. Bc. Martina Hiclová, doručovací adresa Boženy Němcové 29, 691 06 Velké Pavlovice
(*zastupující Společenství vlastníků jednotek pro dům Uničovská 2133/84, Šternberk, IČ 277 66 900, se sídlem Uničovská 2133/84, 785 01 Šternberk 1*)
2. Jaroslav Čada, Uničovská 84, 785 01 Šternberk 1
3. Lucie Čadová, Uničovská 84, 785 01 Šternberk 1
4. Zbyněk Čipel, Uničovská 84, 785 01 Šternberk 1
5. Petra Čipelová, Uničovská 84, 785 01 Šternberk 1
6. Zdeněk Doupal, Uničovská 84, 785 01 Šternberk 1
7. David Drábek, Uničovská 84, 785 01 Šternberk 1
8. Radomír Duda, Uničovská 84, 785 01 Šternberk 1
9. Pavla Filipíková, Uničovská 84, 785 01 Šternberk 1
10. David Jořenek, Uničovská 84, 785 01 Šternberk 1
11. Jindřich Kalina, Uničovská 84, 785 01 Šternberk 1
12. Ivana Lena Kalinová, Uničovská 84, 785 01 Šternberk 1
13. Dagmar Kráčmarová, Uničovská 84, 785 01 Šternberk 1
14. Kateřina Lorencová, Uničovská 84, 785 01 Šternberk 1
15. Marek Lubrich, Uničovská 84, 785 01 Šternberk 1
16. Eva Lubrichová, Uničovská 84, 785 01 Šternberk 1
17. Anna Straková, Uničovská 84, 785 01 Šternberk 1
18. Zdenek Šišma, Uničovská 84, 785 01 Šternberk 1

19. Petr Škrabálek, Uničovská 84, 785 01 Šternberk 1
20. Petra Unzeitigová, Komenského 34, 785 01 Šternberk 1
21. Mgr. Pavla Valentová, Tkalcovská 13, 785 01 Šternberk 1
22. Miroslav Volf, Uničovská 84, 785 01 Šternberk 1
23. Jaroslava Volfová, Uničovská 84, 785 01 Šternberk 1
24. Jiří Zatloukal, Uničovská 84, 785 01 Šternberk 1
25. Jitka Zatloukalová, Uničovská 84, 785 01 Šternberk 1
26. Mgr. Dušan Zach, advokát, se sídlem Na Zámecké 5, 140 00 Praha 4
(zastupující AHP 3T s.r.o., IČ 278 70 537, Podbabská 13, 160 00 Praha 6)
27. GridServices, s.r.o., IČ 279 35 311, Plynářská 1, 657 02 Brno
28. město Šternberk, Horní náměstí 16, 785 01 Šternberk 1

otisk úředního razítka

Bc. Ing. Hana M a z u r o v á
vedoucí oddělení stavebního řádu

Dále obdrží na vědomí:

29. Hasičský záchranný sbor Olomouckého kraje, Územní odbor Olomouc, Schweitzerova 91, 779 00 Olomouc
30. Krajská hygienická stanice Olomouckého kraje se sídlem v Olomouci, Wolkerova 6, 779 11 Olomouc
31. Městský úřad Šternberk, Odbor životního prostředí (orgán ochrany ovzduší a odpadové hospodářství), Horní náměstí 16, 785 01 Šternberk 1
32. Městský úřad Šternberk, Odbor stavební, Horní náměstí 16, 785 01 Šternberk
33. ad/a - 330 V/5